

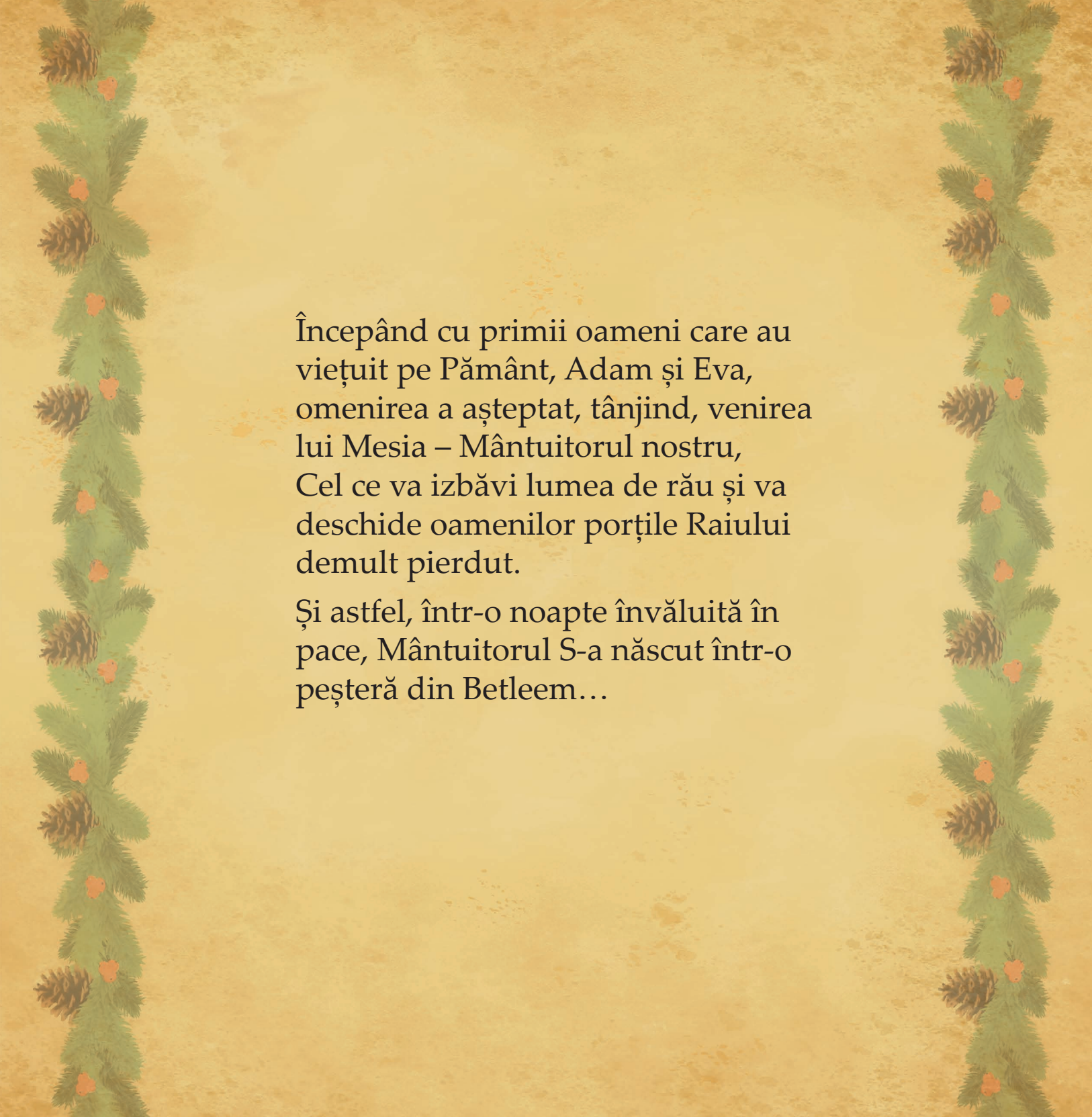
Ziua în care
Dumnezeu
S-a făcut om

Text
Anca Stanciu

Ilustrație
Serioja Popov

PREȘANIA

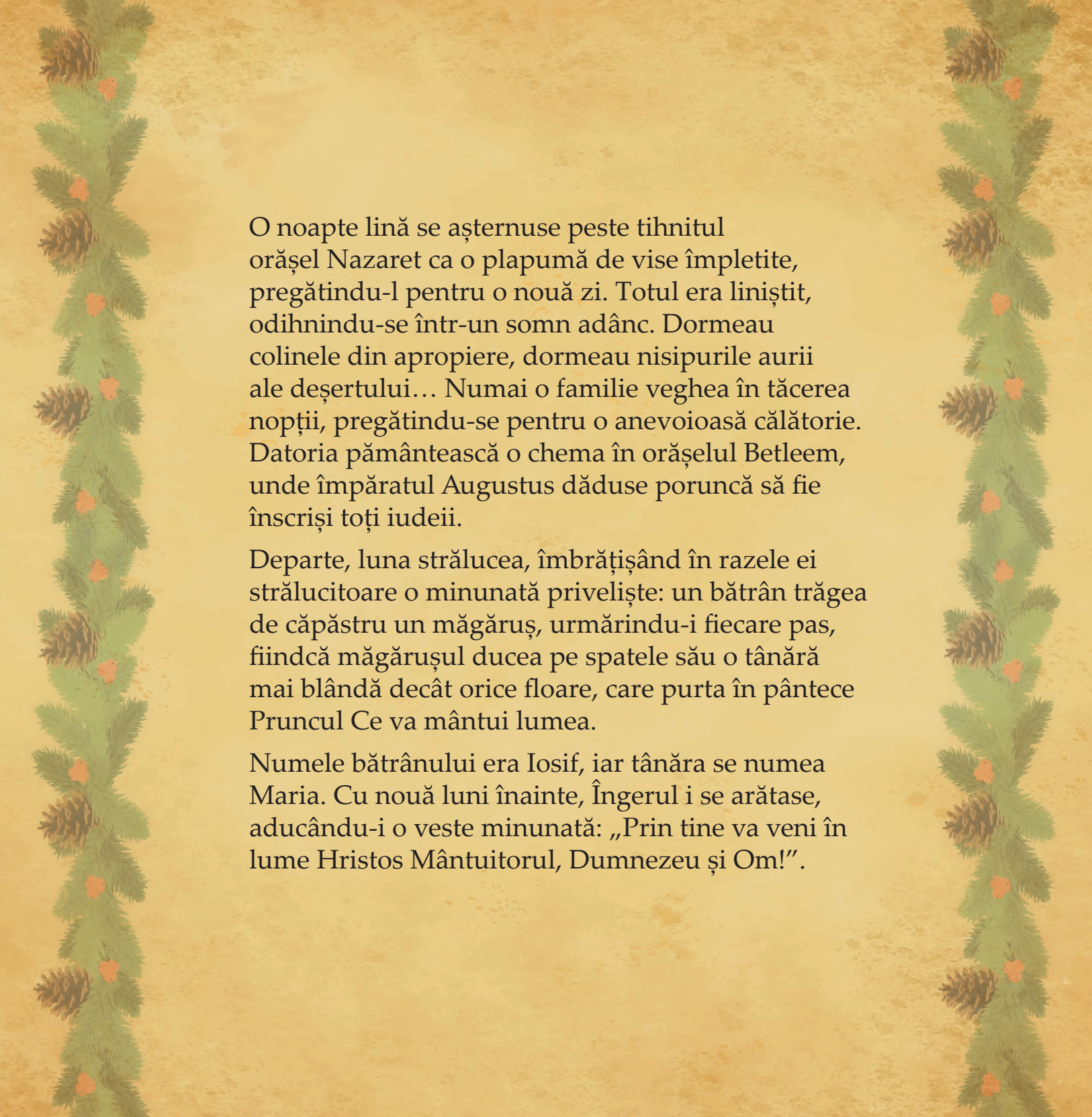

Începând cu primii oameni care au
viețuit pe Pământ, Adam și Eva,
omenirea a așteptat, tânjind, venirea
lui Mesia – Mântuitorul nostru,
Cel ce va izbăvi lumea de rău și va
deschide oamenilor porțile Raiului
demult pierdut.

Și astfel, într-o noapte învăluită în
pace, Mântuitorul S-a născut într-o
peșteră din Betleem...

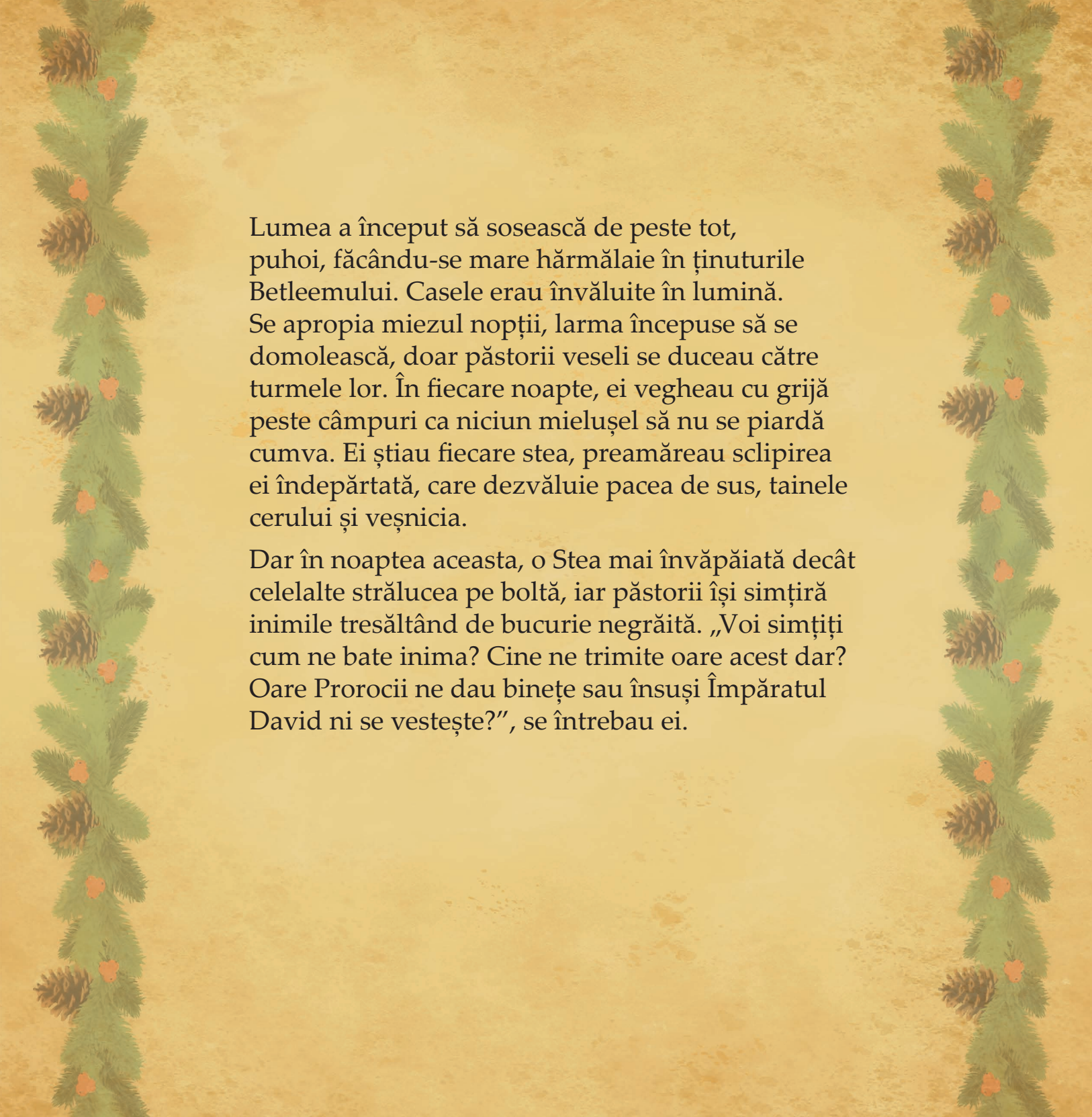

O noapte lină se așternuse peste tihnitul orașel Nazaret ca o plapumă de vise împletite, pregătindu-l pentru o nouă zi. Totul era liniștit, odihnindu-se într-un somn adânc. Dormeau colinele din apropiere, dormeau nisipurile aurii ale deșertului... Numai o familie veghea în tăcerea nopții, pregătindu-se pentru o anevoioasă călătorie. Datoria pământească o chema în orașelul Betleem, unde împăratul Augustus dăduse poruncă să fie înscriși toți iudeii.

Departe, luna strălucea, îmbrățișând în razele ei strălucitoare o minunată priveliște: un bătrân trăgea de căpăstru un măgăruș, urmărindu-i fiecare pas, fiindcă măgărușul ducea pe spatele său o tânără mai blândă decât orice floare, care purta în pânțece Pruncul Ce va mântui lumea.

Numele bătrânului era Iosif, iar tânăra se numea Maria. Cu nouă luni înainte, Îngerul i se arătase, aducându-i o veste minunată: „Prin tine va veni în lume Hristos Mântuitorul, Dumnezeu și Om!”.

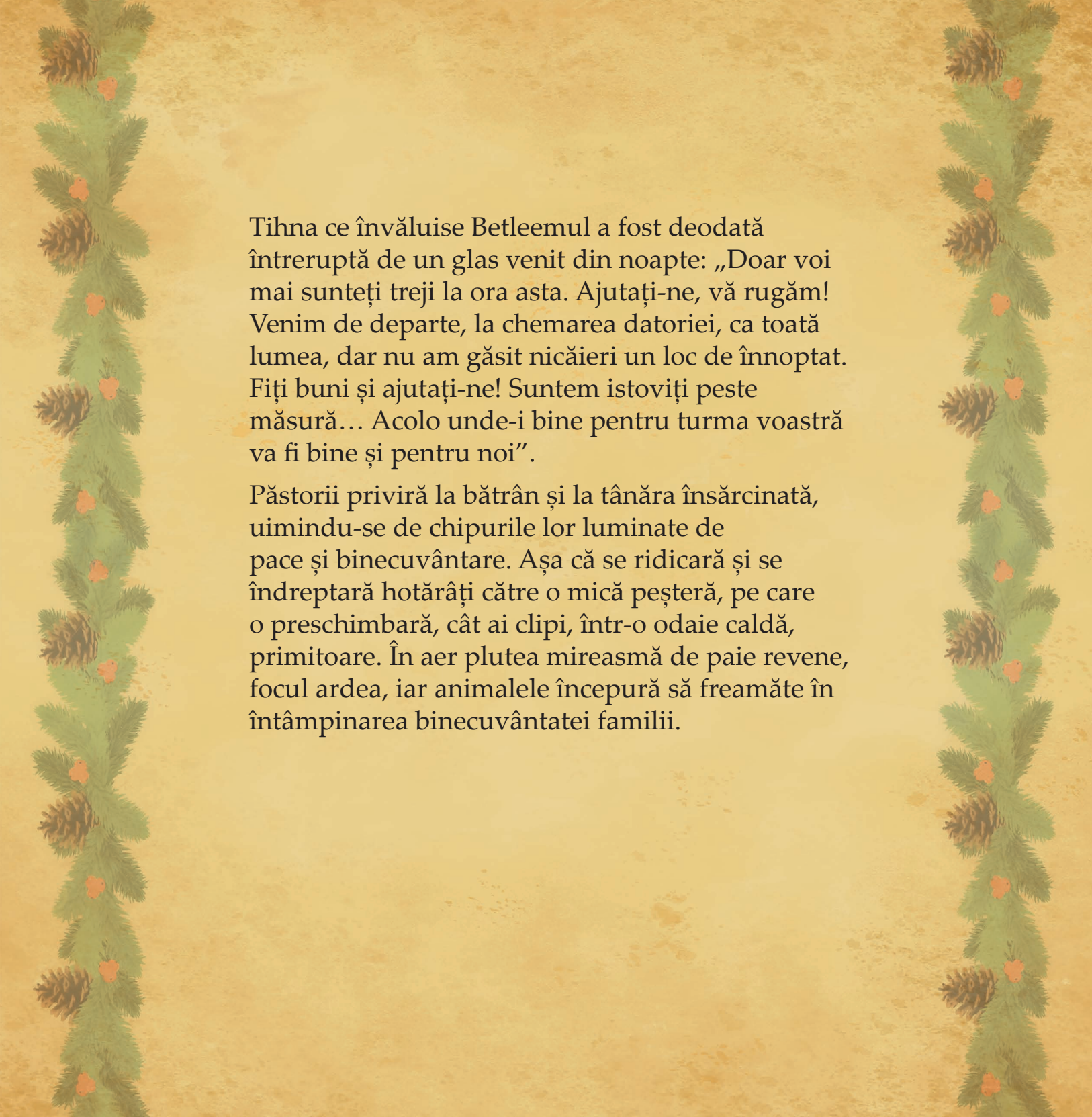

Lumea a început să sosească de peste tot, puhoi, făcându-se mare hărmălaie în ținuturile Betleemului. Casele erau învăluite în lumină. Se apropia miezul nopții, larma începuse să se domolească, doar păstorii veseli se duceau către turmele lor. În fiecare noapte, ei vegheau cu grijă peste câmpuri ca niciun mieluşel să nu se piardă cumva. Ei ştiau fiecare stea, preamăreau sclipirea ei îndepărtată, care dezvăluie pacea de sus, tainele cerului și veşnicia.

Dar în noaptea aceasta, o Stea mai învăpăiată decât celelalte strălucea pe boltă, iar păstorii își simțiră inimile tresăltând de bucurie negrăită. „Voi simțiți cum ne bate inima? Cine ne trimite oare acest dar? Oare Prorocii ne dau binețe sau însuși Împăratul David ni se vestește?”, se întrebau ei.

Tihna ce învăluisese Betleemul a fost deodată întreruptă de un glas venit din noapte: „Doar voi mai sunteți treji la ora asta. Ajutați-ne, vă rugăm! Venim de departe, la chemarea datoriei, ca toată lumea, dar nu am găsit nicăieri un loc de înnopțat. Fiți buni și ajutați-ne! Suntem istoviți peste măsură... Acolo unde-i bine pentru turma voastră va fi bine și pentru noi”.

Păstorii priviră la bătrân și la tânăra însărcinată, uimindu-se de chipurile lor luminate de pace și binecuvântare. Așa că se ridicară și se îndreptară hotărâți către o mică peșteră, pe care o preschimbară, cât ai clipi, într-o odaie caldă, primitoare. În aer plutea mireasmă de paie revene, focul ardea, iar animalele începură să freacăte în întâmpinarea binecuvântatei familii.

